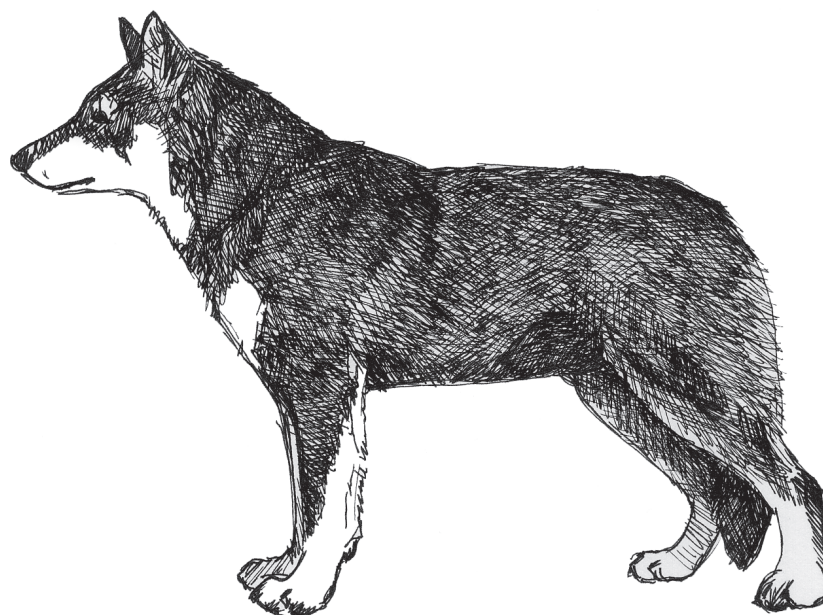

LAPINPOROKOIRA

- rotumääritelmä
- rotumääritelmän tulkintaohje

LAPINPOROKOIRA (Lapinporokoira) Suomalainen rotu

Ryhmä 5
(alaryhmä 3)

FCI:n numero 284
Hyväksytty: FCI,
SKL-FKK 8.5.1997

KÄYTTÖTARKOITUS: Porojen paimennukseen käytettävä koira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Saamelaiset ovat jo vuosisatoja käyttäneet lapinporokoiran tyyppiä koiria porojen paimennukseen. Porokoirien rotuunotto aloitettiin 1950-luvulla, jolloin nykyinen suomenlapinkoira ja lapinporokoira vielä katsottiin samaksi roduksi. Omaksi rodukseen lapinporokoira erotettiin 10.12.1966, koska oli todettu, että oli olemassa kaksi eri tyyppistä poroa paimentavaa koiraa.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, selvästi korkeuttaan pidempi paimenpystykorva. Voimakas luusto ja lihaksisto, jäntevä, ei kuitenkaan saa vaikuttaa raskasrakenteiselta. Sukupuoli-leima on selvä. Karvapeite on kehittynyt arktiseen ilmastoon sopivaksi.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus on noin 10 % säkäkorkeutta suurempi. Rintakehän syvyys on noin puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Oppivainen, rauhallinen, ystävällinen, tarmokas ja palveluhaluinen. Työssään herkkähaukkuinen.

PÄÄ

Pitkänomainen. Kuono-osa on hieman kalloa lyhyempi.

KALLO-OSA: Päälaki on vain hieman kupera.

OTSAPENGER: Loiva, otsauurre on erottuva ja kulmakaaret selvät.

KIRSU: Mieluimmin musta, kuitenkin karvapeitteen väriin sopiva.

KUONO-OSA: Kuononselkä suora. Kuono on sekä ylhäältä että sivulta katsottuna tasaisesti kärkeä kohti kapeneva.

HUULET: Tiiviit.

LEUAT, HAMPAT, PARENTA: Leuat ja hampaat voimakkaat. Leikkaava parenta. Normaali hammaskaavio.

POSKET: Poskikaaret ovat selvät.

SILMÄT: Mieluiten tummat, kuitenkin karvapeitteen väriin sopivat. Eloisat ja melko etäällä toisistaan. Muodoltaan soikeat. Ilme on älykäs, nartuilla myös nöyrä.

KORVAT: Pystyt, keskipitkät, melko etäällä toisistaan, tyvestään leveähköt. Ne ovat sisäpuolelta, varsinkin alaosasta, tuuheakarvaiset.

KAULA: Voimakas ja keskipitkä, sulavasti lapoihin liittyvä. Ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO

SÄKÄ: Erottuva.

SELKÄ: Voimakas ja lihaksikas.

LANNE: Lyhyt ja lihaksikas.

LANTIO: Melko pitkä ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Syvä, pitkä ja tilava, ei kovin leveä. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva loivasti kohoava.

HÄNTÄ: Keskipitkä, tuuhea ja matalalle kiinnittynyt. Levossa riippuva; liikkeessä löysällä kaarella, mutta ei saa nousta selän päälle. Hännän liike voi olla myös pyörivää.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Vahvat, voimakkaiden lihasten runkoon kiinnittämät, kuitenkin vapaasti liikkuvat. Lihaksikkaat ja hyvin kulmautuneet. Edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Viistot ja lihaksikkaat

KYYNÄRPAÄT: Eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset, tiiviisti rungonmyötäiset, suoraan taaksepäin suuntautuneet.

KYYNÄRVARRET: Pystysuorat.

RANTEET: Jäntevät ja joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Sivulta katsottuna hieman viistot mahdollistaen joustavat liikkeet.

KÄPÄLÄT: Soikeahkot, joka puolelta, myöskin alapuolelta, tiheäkarvaiset. Varpaat hyvin kaareutuneet. Päkiät ovat kimmoiset ja paksut.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Voimakkaasti kulmautuneet. Takaa katsottuna suorat ja yhden suuntaiset.

REIDET: Pitkähköt, leveät ja lihaksikkaat.

POLVET: Eteenpäin suuntautuneet; polvikulma on selvä.

KINTEREET: Melko matalat. Kinnerkulma on selvä.

VÄLIJALAT: Melko lyhyet, pystysuorat ja yhdensuuntaiset.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät. Kannausta ei suositeta.

LIIKKEET: Vapaat, joustavat, väsymättömät ja tasapainoiset. Kestävä ravi. Nopeassa ravissa taipumus yksijälkisyyteen.

NAHKA: Kauttaaltaan tiivis, poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva keskipitkää tai pitkää, suoraa, melko pystyä, karkeaa; pohjavilla hienoa ja tiheää. Karva on usein tuuheampaa ja pidempää kaulassa, rinnassa ja reisien takaosassa.

VÄRI: Musta eri sävyissään, jopa harmahtava tai parkinruskea. Usein yleisväriä vaaleampaa, harmahtavampaa tai ruskehtavaa väriä päässä, rungon alaosassa ja raajoissa. Valkoiset merkit kaulassa, rinnassa ja raajoissa ovat sallitut. Pohjavilla on mustaa, harmaata tai ruskehtavaa.

KOKO Ihannekoko uroksilla 51 cm, nartuilla 46 cm. Sallittu poikkeama +/- 3 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

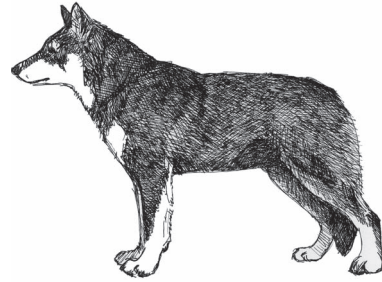
- Epäselvä sukupuolileima.
- Velttokärkiset korvat.
- Mustilla koirilla hyvin vaaleat silmät.
- Kippura selän päälle kaartuva häntä.
- Pehmeä, laineikas tai rungonmyötäinen karvapeite.
- Pohjavillan puute.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Ylä- tai alapurenta
- Luppakorvat
- Vihaisuus ja sairaalloiset piirteet; epätyypillisuus ja epänormaalit piirteet.

HUOM! Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespusseihin.

ROTUMÄÄRITELMÄN TULKINTAOHJE: LAPINPOROKOIRA

Lappalaiskoirat ry
- Lapplands hundar rf

ALKUSANAT

Virallisena rotuna lapinporokoira on vielä nuori, mutta rotu on kuitenkin jo suhteellisen yhtenäinen. Lapinporokoiran rekisteri on edelleen avoin ja rotuun onkin jatkuvasti otettu yksilöitä maatiaiskannasta, mikä tietysti osaltaan lisää vaihtelua koirien tyypissä ja ulkonäössä. Pitkälle yhteinen tausta lapinkoiran kanssa aikaansaa sen, että myös lapinkoiran piirteitä omaavia yksilöitä esiintyy. Varsinkin pitemmän rekisteröidyn taustan omaavat koirat ovat hyvin yhdenmukaisia tyypiltään. Tietty vaihtelu ja monimuotoisuus rodussa tulisikin säilyttää.

YLEISVAIKUTELMA

Lapinporokoira on selkeästi ravaajatyypinen (kestävä) koira. Sen tulee siis olla suorakaiteen muotoinen, selvästi korkeuttaan pitempi, keskivoimakas ja suhteellisen voimakkaasti kulmautunut koira. Karvapeite on keskipitkää tai pitkää, karkeaa ja erityisesti tiheää, hyvin kylmältä ja sateelta suojaavaa.

Lapinporokoiran tulee antaa kuva tasapainoisesta, sitkeästä, väsymättä työtä tekevästä koirasta, joka liikkuu vaivattomasti ja olemukseltaan ilmaisee yhteistyöhalukkuutta ja on luonteeltaan levollinen, rauhallinen, yleensä melko välinpitämätön vieraita kohtaan.

MITTASUHTEET

Lapinporokoira on selvästi korkeuttaan pitempi: uros noin 10 %, narttu noin 15 %. Rodussa esiintyy lyhytrunkoisia, jopa aivan neliömäisiä koiria, joilla usein on myös niukat kulmaukset.

Arvioitaessa rungon pituutta on erityisesti otettava huomioon, että koiralla tulee olla hyvin kulmautunut, vahva etuosa, pitkä rintakehä ja vahva leveäreisinen takaosa sekä **lyhyt** lanneosa ja selkä. Oikein rakentunut hieman lyhyempirunkoinen koira on parempi kuin pitempirunkoinen koira, jolla on pitkä selkä ja pitkä lanneosa, jotka heikentävät koiran kestävyyttä.

Rinnansyvyys on noin puolet säkäkorkeudesta. Koira siis ei saa vaikuttaa ilmavalta ja korkearaajaiselta, jollaisia porokoirissa kyllä näkee.

Arvioitaessa porokoiran kokonaiskuvaa, tulee ensisijaisesti pitää mielessä sopusuhtaisuus ja tasapainoisuus niin rakenteessa kuin liikkeissäkin, sekä kestävyys. Koiran tulee jaksaa työskennellä pitkiä jaksoja raskaissa ja vaativissa olosuhteissa usein hyvinkin ankarassa ilmastossa.

TYYPILTÄÄN ERITTÄIN HYVIÄ UROKSIA

Hyväturkkinen, vahva uros.

Tasapainoinen, hyvin rakentunut uros.

Mittasuhteiltaan erinomainen,
sopivan voimakas uros.

Täysmusta uros, huomaa miten väri
vaikuttaa kokonaiskuvaan.

TYYPILTÄÄN ERITTÄIN HYVIÄ NARTTUJA

Hyvärakenteinen narttu, jolla kuvassaon liian lyhyt karva.

Vahvarakenteinen, hyväkarvainen narttu.

Erinomaista tyyppiä oleva, jo iäkäs narttu. Huomaa selvästi erottuva antikliini.

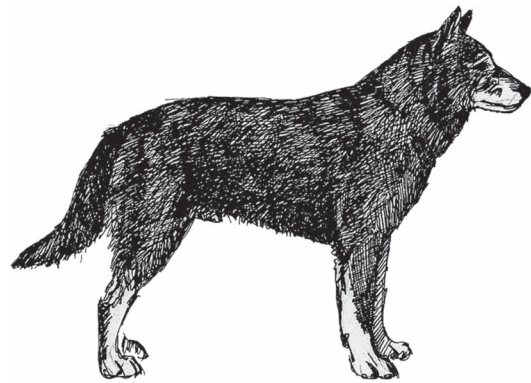

Riistanvärinen narttu, jolla vahva oikeanmittainen karva.

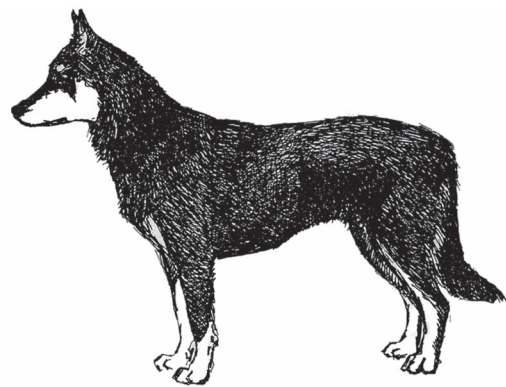

Parkinruskea narttu, hyvät kulmaukset ja mitasuhteet.

Lyhytrunkoinen uros, niukat kulmaukset.

Kevytrakenteinen narttu, jolla hieman pitkä lanneosa.

Liian raskarakenteinen.

PÄÄ

Pitkänomainen, hieman kiilamainen, ei kevyt tai jalopiirteinen. Sukupuolileima selvä. Kallo suhteellisen leveä korvien kohdalta, päälaki vain hieman kupera. Otsapenger loiva, mutta kuitenkin selvästi erottuva. Kulmakaaret selvät, uroksella voimakkaammat kuin nartulla. Poskikaaret selvät, mutta eivät liian korostuneet.

Kevyt pää ja haja-asentoiset korvat.

KORVAT

Pystyt, keskikokoiset, melko etäälle toisistaan sijoittuneet, mutta eivät kuitenkaan haja-asentoiset. Tyvestä melko leveät, eivät aivan teräväkärkiset. Korvissa tulee olla sisäpuolella selvä, hyönteisiltä suojaava karvoitus. Porokoirilla esiintyy liian suuria korvia sekä toisinaan kärjestä taipuneita korvia, jotka ovat virhe (ei SA). Luppakorvat ovat hylkäävä virhe.

Taittokorvat.

SILMÄT

Soikeat, melko etäällä toisistaan, ruskeat, parkinruskeilla hieman vaaleammat, mutta eivät keltaiset. Sinisilmäisyys on hylkäävä virhe.

KUONO

Hieman kalloa lyhyempi, tasaisesti mutta vain hieman kärkeä kohti kapeneva, mutta ei suippo. Kuononselkä suora. Jonkin verran näkee heikkoja, liian keveitä kuonoja sekä heikkoa alaleukaa. Huulet tiiviit.

KIRSU

Mustapigmenttisillä koirilla musta. Parkinruskeilla kuitenkin aina ruskea.

PURENTA

Leikaava. Tasapurenta sallittu varsinkin iäkkäämmillä koirilla. Selvä ylä- ja alapurenta ovat hylkääviä vikoja. Hammaspuutokset on syytä ainakin mainita arvostelussa.

ILME

Älykäs ja levollinen. Nartulla myös nöyrä.

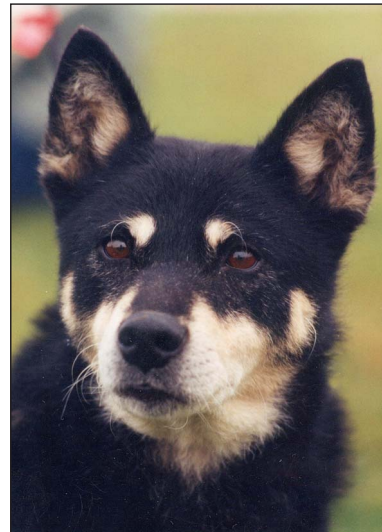
Nuori uros: hyväasentoiset korvat, miellyttävä ilme.

Kaunis nartun profiili.

Porokoiralla voi myös olla piirto.

Hyväilmeinen iäkäs narttu.

Hyvä uroksen pää.

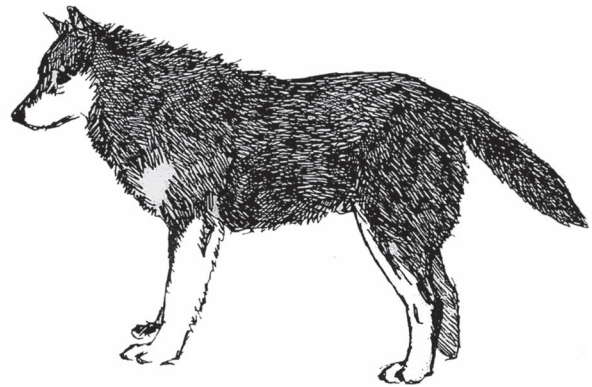
RUNKO

Suhteellisen vankka, mutta ei raskas. Säkä on selvä, muttei ylikorostunut. Antikliinipiste on usein selvästi erottuva, eikä sitä tule tulkita notkoseläksi. Selkälinja on vahva, tasainen, ei laskeva. Lanne lyhyt ja lantio pitkä, loivasti laskeva. Tällöin reisikin on leveä ja lihaksikas. Lantio on suhteellisen leveä, etenkin nartuilla.

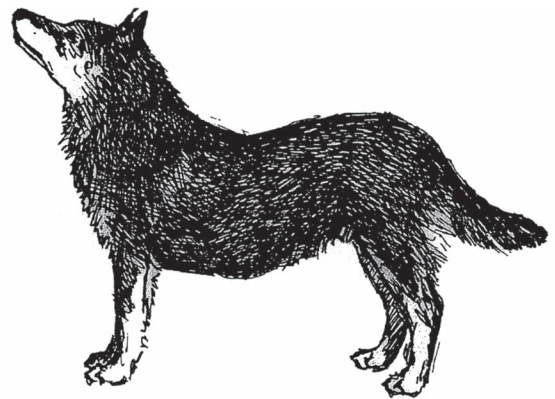
Porokoirilla näkee usein pystyjä ja/tai lyhyitä lantioita. Tällöin takaraajan lihakset jäävät heikommin kiinnittyneiksi eikä koiran liikunnassa ole riittävästi tehokkuutta ja voimaa.

Rintakehä on pitkä ja syvä, se ei kuitenkaan saa ulottua kyynärpäiden alapuolelle. Eturinta on selvä, mutta ei korostunut.

Lyhytrunkoinen, niukasti kulmautunut uros, jolla lyhyt, pysty lantio.

Niukat kulmaukset, lyhyt pysty olkavarsi ja löysä etuosa, jolloin runko "tippuu". Koiran rakenteesta puuttuu kestävyys.

Tällä koiralla on hyvä etuosa.

HÄNTÄ

Keskipitkä, matalalle kiinnittynyt. Levossa riippuva. Koira käyttää häntäänsä tasapainottamaan liikkeitä ja kantaa häntäänsä liikkeessä selkälinjan tasossa tai vähän sen yläpuolella. Sirppimäinen hännänasento liikkeessä on hyväksyttävä, mutta häntä ei saisi kiertyä selälle. Porokoira myös ilmaisee mielialojaan hännällään, josta voi paljolti ”lukea koira”. Varsinkin tervehtiessään koiran hännän liike on usein pyörivää.

Hännässä on tuuhea, tiheä karvoitus. Selvä nikamavika (jäykästi yhteen luutuneet nikamat) on hylkäävä virhe.

1. ja 2. Hyväksytyt hännänkantotavat
3. Virheellinen, alentaa palkintosijaa

RAAJAT JA LIIKUNTA

Raajat ovat vahvaluustoiset, lihakset hyvin kehittyneet. Kulmaukset selvät. Seistessä raajat ovat edestä ja takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Liikkeessä tulee huomioida porokoiran taipumus yksijälkisyyteen varsinkin nopeassa ravissa, eikä sitä tule tulkita ahtaudeksi.

Kulmaukset ovat suhteellisen voimakkaat. Tärkeää on myös huomioida, että etu- ja takakulmaukset ovat tasapainossa keskenään; vain tällöin koira kykenee tasapainoiseen tehokkaaseen raviin.

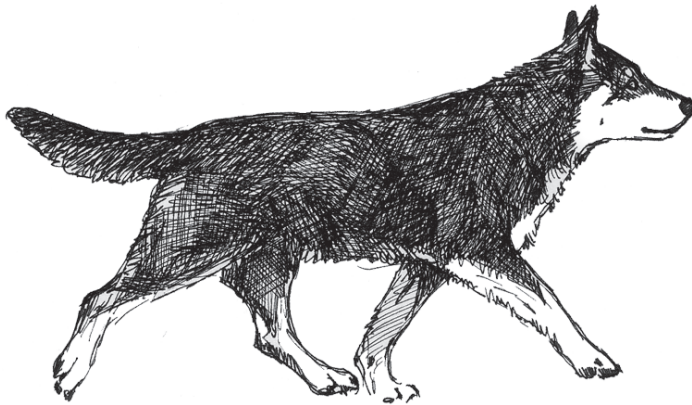
Lavat ovat viistot, olkavarsi yhtä pitkä kuin lapa. Kyynärpäät tiiviit, rungonmyötäiset. Joskus näkee porokoirilla lyhyttä olkavartta ja siitä johtuvia ”hackney”-liikkeitä (koira nostelee eturaajojaan).

Välikämmen hieman viisto. Joustava, mutta ei löysä. Tällöin se toimii tehokkaana ”iskunvaimentimena”.

Takaraajat selvästi kulmautuneet. Reisi leveä ja lihaksikas. Kinner melko matala, jolloin takaliikkeisiin tulee riittävästi voimaa.

Käpälät soikeat, vahvat. Käpälistä tulee olla tiheä, suojaava karvapeite myös polkuanturoiden välissä.

Liikunnan tulee olla tehokasta, joustavaa, tasapainoista ja helponnäköistä. Porokoiralla tulee olla kestävä, pitkäaskelinen, maatavoittava ja matala ravi. Voimattomalla, lyhyellä askeleella liikkuva koira ei jaksaa porotöissä raskaissa oloissa.

Hyvät liikkeet.

VÄRI

Musta (tan-) merkein, riistanvärinen (harmaa), parkinruskea ja täysmusta. Keltainen ja soopeli sekä brindle (tiikerijuovikas) ovat nollaavia värejä. Valkoisia merkkejä voi olla päässä, rinnassa, kaulassa ja raajoissa.

KOKO

Säkäkorkeus uroksilla 51 ± 3 cm, nartuilla 46 ± 3 cm. Näistä rajoista sallitaan pieni poikkeama, jos on koira on erittäin hyvätyyppinen.

LUONNE

Niin tärkeitä kuin rakenne ja tyyppi ovatkin, on luonne kuitenkin koirassa tärkeintä. Huonoluonteinen kauniskaan koira ei paljon arvoinen. Näyttelyissä luonteen voi arvioida vain hyvin ylimalkaisesti, aikaa on kovin vähän.

Lapinporokoiran luonne on älykäs ja oppivainen. Näitä ominaisuuksia ei näyttelykehässä siinänsä voi arvioida, mutta niitä voi aavistella koiran olemuksesta lyhyessäkin ajassa. Porokoira on rauhallinen ja ystävällinen. Vieraita kohtaan melko välinpitämätön, narttu voi olla hyvinkin pidättyväinen. Ihmistä kohtaan vähäisinkin aggressiivisuus on hylkäävää. Koirat eivät saa myöskään räyhätä toisilleen.

